

KAKO JE ROĐENA EL-KAIDA

Šesti nastavak

Napisao: Imam Eš-Šerif, poznatiji kao dr. Fadl

Prijevod: muftija Ševko ef. Omerbašić

IZRAVNI PREGOVORI S TALIBANIMA KLJUČ RJEŠENJA AFGANISTANSKE KRIZE

Na početku 2010. godine situacija na afganistanskom ratištu nije išla nikako u prilog američkom predsjedniku Baracku Husseinu Obami i njegovoj administraciji.

Promatrači afganistanskog rata upozoravali su na veliku opasnost u kojoj se nalazi Amerika, posebno jačanjem gerilskog ratovanja od strane Talibanana. U prošlom nastavku dr. Fadl je upozorio na zemljopisne teškoće i probleme Amerikanaca i njihovih saveznika, ali ovoga puta povijesne činjenice snažno su upozoravale da budućnost za zapadne saveznike nije ni malo dobra.

U svojoj analizi stanja na afganistanskom ratištu, dr. Fadl je posebno upozorio na iransku pomoć Talibanima. Prema njemu, Iran je poslije Pakistana bio najviše zainteresiran za rat u Afganistanu. Iran je imao nekoliko neriješenih pitanja s Amerikom koje je namjeravao rješavati u afganistanskom ratu.

U tim iranskim naporima nema sumnje da je El-Kaida pružila dragocjenu pomoć. Tako je Iran pomagao svog velikog neprijatelja da bi neutralizirao svog drugog neprijatelja – Ameriku.

Iran je želio vremenski dugi rat Talibanana i Amerikanca u kome bi i jedni i drugi iscrpili snage. I, želje su im se ostvarile.

Iran ne želi smrt Talibanima, ali ne žele ni da pobjede u ovom ratu.

Zbog toga Iran čini sve da ne dođe do približavanja Talibanana i Amerikanaca, niti želi da se okonča rat u ovoj zemlji bez njihovog posredovanja, u kome će oni izvući korist. U toj igri Iran je koristio sve svoje adute a posebno nuklearnu tehnologiju. Iranski potpredsjednik Rida Aga Zade započinje pregovore s međunarodnom zajednicom o njegovoj nuklearnoj tehnologiji kad treba riješiti probleme u Iraku, Libanonu, Afganistanu ili kad je riječ o cijeni nafte.

O tome je pisao *Šerkul-Evsat* 25. 7. 2008. na trećoj stranici. I Pakistan i Iran pomažu Talibanane logistikom, oružjem i opremom, te pružanjem informacija o neprijatelju i njegovim snagama. Iran sve to čini da bi produžio rat i dao nadu Talibanima, ali ne i afganistanskom narodu koji svih ovih godina podnosi neviđene teškoće i žrtve.

U ratu s Talibanima Amerika ima očitu prednost u slijedećem:

1. Oružje i napredna tehnologija;

2. Sjeverno-atlanski savez u kome pored Amerike sudjeluju i neke druge zemlje Zapada, koji uz Ameriku snose ne male žrtve i tako umanjuju američke;
3. Suradnja dijela Afganistanaca s Amerikancima, poput Karzajija i drugih;
4. Spremnost Amerikanaca da upotrijebe teror protiv okolnih država kao što to rade s Pakistanom gdje bespilotnim letjelicama teroriziraju pogranične dijelove Pakistana. Zato su i Iran i Pakistan vrlo oprezni glede miješanja na strani Talibana.

Neprohodne planine Hindukuša nemoguće je svladati, zato je svaki osvajački rat u Afganistanu unaprijed izgubljen

Dr. Fadl tvrdi da afganistanski narod, zemljopisna slika države i povijesne činjenice, te pomoć i podrška koja dolazi iz Pakistana i Irana jamče Talibanima neupitan uspjeh. To ih na kraju potiče na ustrajnost u neravnopravnom ratu s Amerikom i saveznicima. On tvrdi da gerilski rat donosi Talibanima prednost u trima fazama:

1. Faza udari i bježi u neprohodna brda Hindukuša gdje američka i zapadne vojske nemaju nikakvih šansi.
2. Gerilski rat prisiljava Amerikance i ostale saveznike da kontroliraju gradska naselja dok Talibani nesmetano patroliraju izvan naselja, a onda kad osjete da mogu neprijatelju nanijeti udarce, udaraju ga u gradovima;
3. Treća i konačna faza je kad Talibani osvajaju gradska naselja i nanose neprijatelju ljudsku i materijalnu štetu i odnose konačnu pobjedu.

Neutralni promatrači i ratni analitičari tvrde da su Talibani dobro u drugoj fazi rata i da nisu daleko od treće i konačne faze sukoba. Pouzdane analize govore da Talibani trenutno kontroliraju oko 70% afganistanskog teritorija, i da se nalaze na samim prilazima Kabula, te da s vremena na vrijeme oružano interveniraju i u samom glavnom gradu.

Analitičari rata predviđaju da će Amerika uskoro razmišljati da traži zamjenu za svog satelita Hamida Karzaija u korist Talibana, isto onako kao što je Pakistan žrtvovao Hikmetijara u korist Talibana, pogotovu zato jer su Talibani postali žrtve nepromišljene i nepoštene politike Usame bin Ladina, jer na početku se znade da Talibani nisu bili neprijateljski raspoloženi prema Amerikancima sve dok se nije umiješao vođa El-Kaide. Poznato je da je Amerika podržavala Talibane u njihovim nastojanjima da osiguraju stabilnost Afganistana. Mula Muhammed Omer je u tim smislu zabranio Bin Ladinu da napada Ameriku sa teritorija Afganistana. Neki svjedoci, koji se danas nalaze u zatvoru u Guantanamu kao što je Ebu Abdurrahman el-Kanadi, predstavnik kanadske humanitarne organizacija, izjavljuju da je američki veleposlanik u Pakistanu u susretu s njim 2001. godine, prije napada na SAD, tražio da pomoć usmjere na ona područja koja su kontrolirali Talibani. Između Talibana i Amerikanaca odnosi su se održavali sve do 2000. godine.

Vodi li politika Baracka Obame silazak s vlasti Hamida Karzaija?

Problem Amerike je što nije u stanju shvatiti mentalitet naroda kojima dolazi kao okupator. Nemoguće je u Afganistanu uspostaviti demokratski sustav, u kome vladaju plemenski običaji. Amerika je bila dugo uvjerena da je moguće demokraciju donijeti na tenkovima kao što je to činila u Japanu i Koreji. Izjava američkog predsjednika Obame da će povećati broj vojnika u Afganistanu i tako slomiti Talibane, pokazala se potpuno promašenom. Očito je da Amerika nije izvukla pouku i još uvijek razmišlja da problem Afganistana riješi vojnim

putem. To znači više žrtava, razaranja i nesreće, a nikako koristi i pobjede. Obama ovim potezom još više navlači mržnju na predsjednika Hamida Karzaija i tako onemogućava njegov opstanak u vlasti.

Ni jedan rat, bez obzira tko u njemu sudjelovao i koliko zemalja u njemu učestvovalo, nije završio bez pregovora, pa tako neće ni ovaj u Afganistanu, osim ako Amerika odluči upotrijebiti oružja za masovno uništavanje, a što bi imalo katastrofalne posljedice za svijet, pa i za Ameriku. Teško da se može zamisliti drugi kraj ovoga rata kao što je bio onaj u Vijetnamu 1975. godine.

Pored Irana i Pakistana ima država koje imaju svoje interese u ratu u Afganistanu, a to su:

1. Indija koja ne želi pobjedu Talibana, jer bi Afganistan ponovo mogao postati teren za uvježbavanje kašmirskih gerilaca koji su vježbali pod kontrolom i pokroviteljstvom pakistanskih obavještajnih službi.
2. Kina, kojoj nije nikako stalo da na svojim granicama ima Amerikance, jer Afganistan graniči s Kinom. Kina je prirodni saveznik Pakistana i zahvaljujući njoj Pakistan je proizveo atomsku bombu.
3. Rusija, ni ona ne želi na svojim granicama Amerikance. Rusija je ovime okružena sa svih strana NATO paktom. Ova zemlja je saveznica Indije i Irana.

Dr. Fadl je uvjeren da je jedini izlaz za sve umiješane u ovom ratu, pregovori i završetak rata mirovnim sporazumom. On postavlja jedno teološko i vrlo teško pitanje: *Zašto Svevišnji uništava Afganistan?*

U traženju odgovora na to pitanje dr. Fadl se obraća na **šesti imanski šart** (uvjet vjere) ***el-kader*** u kome se kaže da se sve događa uz znanje Svevišnjega. El-kader su po njemu Božje čini koje je on stvorio od samog početka i on sve zna. Sve što se događa u svijetu, Allah je s tim upoznat još prije nego je to postalo, i On je to zapisao u ***levhul-mahfuzu***, memorijskoj ploči. Ako Svevišnji želi da se to dogodi, On će to uraditi i ono će se dogoditi. Otuda Kur'an kaže: ⁴⁹Mi sve s mjerom stvaramo, ⁵⁰i naređenje Naše je samo jedna riječ – sve bude u tren oka. (Kur'an, 54/49, 50)

U drugom ajetu Allah kaže: ⁹⁶"kad Allah stvara i vas i ono što napravite?" (Kur'an, 37/ 96)

U suri El-Insan Svevišnji kaže: ³⁰a vi ćete htjeti samo ono što Allah hoće – Allah, uistinu, sve zna i mudar je, (Kur'an, 76/30).

U svezi neprijatelja i rata s njim, Svevišnji kaže da je to u Njegovoj nadležnosti: ⁹⁰osim onih koji se sklone kod nekog plemena s kojim vi imate ugovor o nenapadanju, ili vam dođu, a teško im je da se bore protiv vas ili plemena svog. A da Allah hoće, okrenuo bi ih protiv vas i oni bi se, uistinu, protiv vas borili. Ako vas takvi ostave na miru i ne napadaju vas, i ako vam ponude mir, onda vam Allah ne daje nikakva prava protiv njih. (Kur'an, 4/ 90).

Svevišnji otklanja neprijateljstvo kad to On smatra potrebnim: ¹²⁰O vjernici, sjetite se Allahove blagodati prema vama kada su neki ljudi htjeli da vas se

dočepaju, a on je zadržao ruke njihove.* I bojte se Allaha, i neka se vjernici samo u Allaha pouzdaju! (Kur'an, 5/ 12).

Svevišnji kaže da On ubija neprijatelja: ¹⁷Vi njih niste ubijali nego Allah; i ti nisi bacio, kad si bacio, nego je Allah bacio, da bi vjernike lijepom kušnjom iskušao - Allah zaista sve čuje i sve zna. (El-Enfal, 17).

Svevišnji donosi pobjedu nad neprijateljem: ¹²⁶To je Allah učinio da vas obraduje i da time pouzdanje u srca vaša ulije - a pobjeda dolazi samo od Allaha, Silnoga i Mudroga (Kur'an 3/ 126).

Da bismo pobijedili moramo ispuniti neke uvjete, i kad se ispune pobjeda je zagwarantirana, a to je prije svega vjera, koja nije samo deklarativno očitovanje šehadeta (svjedočanstva). Muhammed, alejhis-selam, kaže da se iman sastoji od šezdeset i nekoliko dijelova, i nakon ispunjenja tih uvjeta pomoć je zagwarantirana, kako kaže Svemogući Allah: ⁴⁷I prije tebe smo poslanike narodima njihovim slali i oni su im prave dokaze donosili, pa smo one koji su grijeshili kažnjavali - a dužnost Nam je bila vjernike pomoći. (Kur'an, 30/ 47), ili kako kaže u drugom citatu: ⁵¹Mi ćemo, doista, pomoći poslanike Naše i vjernike u životu na ovome svijetu, a i na Dan kad se dignu svjedoci, (Kur'an, 40/ 51).

Ako izostavimo samo dio ili nekoliko uvjeta imana umanjene su nam šanse obećane pobjede, nakon čega slijedi poraz i Božja kazna.

Stradanje i razaranje su znakovi velikog grijeha: ⁵⁹A Gospodar tvoj nikada nije naselja uništavao dok u njihov glavni grad poslanika ne bi poslao, koji im je dokaze Naše kazivao. I Mi smo samo onda naselje uništavali kad su stanovnici njihovi nasilnici bili. (Kur'an, 28/ 59),

ili: Kad hoćemo jedan grad uništiti, onima koji su u njemu na raskoš navikli prepustimo da se razvratu odaju i da tako zasluže kaznu, pa ga onda do temelja razrušimo. (Kur'an, 17/ 16).

Stanje u Afganistanu je slično prikazanom koje traje trideset godina i više, od 1979. do danas. Razaranje, uništavanje, ubijanje stotina tisuća, veliki broj udovica, siročadi i milioni na silu raseljenih.

Kad dr. Fadl govori o velikom grijehu Afganistanaca misli prije svega na ugroženi moral pojedinaca i društva. On misli na građanski rat koji je buknuo između Rabbanija i Hikmetijara, od 1992. do 1996., a zatim rat između Talibana i Sjevernog saveza kojega je predvodio general Rašid Dostum, bili su vremena činjenja najtežih grijeha.

Za vrijeme tih sukoba činjeni su strašni grijesi koji nisu mogli drugačije završiti osim strašne Božje srdžbe: Sreća koja ti se dogodi od Allaha je, a nesreću koja te zadesi sam si zaslužio. Mi smo te, kao poslanika, svim ljudima poslali, a Allah je dovoljan svjedok. (Kur'an, 4/ 79).

Da bi se dokopali nečijega posjeda *ratnici* su ubijali cijele obitelji. Lopovluk, silovanja, sakaćenja, ubijanja, alkohol, droga, nepovjerenje obilježje su događanja u Afganistanu. Sva upozorenja islamske uleme nisu imala odjeka pa je kazna bila neizbježna. Prema nekim pouzdanim istraživanjima svakodnevno

u Afganistanu pogine oko 50 civila i pripadnika oružanih snaga Afganistana i oko 20 Talibana, što daje pravu sliku džehennema u kome živi ova zemlja.

Tako dr. Fadl tumači goleme patnje i teškoće kroz koje prolazi narod Afganistana.

O trenutnom stanju u Afganistanu govore brojne studije i izjave zvaničnika. Bivši ministar vanjskih poslova i predsjednički kandidat Abdullah Abdullah, liječnik oftalmolog, porijeklom iz pokrajine Panšir, bliski prijatelj i suradnik rahmetli Šaha Mes'uda koga su ubili pripadnici El-Kaide po nalogu Usame bin Ladina, tvrdi da u Afganistanu nije okupacija najveći problem nego nepismenost stanovništva. Prema njegovoj izjavi danoj za neovisni arapski dnevnik *Šerkul Evsat* u Afganistanu samo je 32% muškaraca pismeno, dok je taj procent kod žena samo 15%.

Popularnost Ahmeda Šaha Mes'uda među afganistanskim stanovništvom je golema. Iako je ubijen dva dana prije napada na New York i Washington u Kabulu i danas slike predsjednika Karzaija nalaze se pored Mes'udovih portreta, jer mu je ugled među Afganija tako donekle sačuvan.

Afganistansko društvo postaje sve više pluralističko kad je u pitanju politika. U zemlji postoje brojne političke stranke, ali su one u odnosu na vlast slabe i nezamijećene. Oporbu u Afganistanu predvodi Abdullah Abdullah koji je prema izvješćima na zadnjim izborima dobio oko 30% glasova. Većina političara smatra da se u političkim krugovima najviše razgovara o pitanju imena i naravi Afganistana. Tako na primjer vodi se rasprava hoće li Afganistan biti Islamski Imaret Afganistan ili Islamska Republika Afganistan.

Međutim najvažnije pitanje u zemlji je pitanje Talibana koji su najjača vojna i politička snaga u zemlji. Sve stranke bi željele s njima koaliciju, ali se vodstvo Talibana do sada nije oglasilo po tom pitanju. U neslužbenim razgovorima koji se vode između sadašnjih vlasti i Talibana spominju se tri važna pitanja, a to su:

1. Povratak Afganistana na vrijeme prije američke okupacije, što se smatra nemogućim;
2. Trenutni odnosi Talibana i terorističke mreže El-Kaida i
3. Afganistanske izbjeglice izvan zemlje, a naročito oni koji se nalaze u Pakistanu.

Prema nekim pouzdanim istraživanjima koja su nedavno obavljena velika većina Afganistanaca želi zemlju umjerenog islamskog opredjeljenja, kao i učešće građana u općim i tajnim izborima vlasti, žele jedinstven Afganistan, vladavinu prava, ljudska prava i slobode.

U Afganistanu vlada sve veća zabrinutost jačanja iranske prisutnosti.

Tako na primjer desetine TV kanala u zemlji dobiva materijalnu i finansijsku potporu Irana i na taj način jača njegovu ulogu i utjecaj u zemlji. Zanimljivo je napomenuti da su vlasnici tih TV kanala bivši članovi džihadskih organizacija.

Jedan od najvećih problema sadašnjeg Afganistana je korupcija koja je prisutna u svim slojevima društva. Međutim prema izjavama nekih zvaničnika

Zapad manipulira sa korupcijom i vrši pritisak na afganistansku vlast da rješava druga važna i značajna pitanja.

Grad Mezar-i-Šerif jedno od najsiromašnijih područja Afganistan

Afganistan je jako siromašna zemlja. Tri desetljeća naša zemlja je u neprekidnim ratovima. Ona spada u grupu najsiromašnijih zemalja i najsiromašnija je islamska zemlja. Sve državne institucije su uništene, a sredstava za njihovu obnovu nema. U područjima u kojima su većina pripadnici mezheba ši'a, kao što su Mezari-šerif i Pamjan, spadaju među najsiromašnija mjesta na svijetu. Tamo živi oko šest milijuna stanovnika u najvećem siromaštvu.

Malo je poznato da je potpredsjednik Afganistana Muhammed Kerim Halili pripadnik mezheba ši'a.

(Nastavit će se)